

Debreczeny György

ELVESZTETTEM S ÚJRA MEGTALÁLTAM

TD nyomán halála 4. évfordulóján

EGY TÁRGYAT TALÁLTAM

más értelemben halálos akarom mondani hatásos
áramütésben részesült a nevelőtanár
ő lenne a nevelő harmadik?
egy másik étteremben nem ebben
Hf3-ra lebben de meg tudja tartani előnyét
világos indul és 64 lépésben mattot ad
a sivatagban lovagol és átugrálja a homokdombokat
a számolni készülő fizetőpincérnek
elmagyarázza a dolgokat
egy padon holnapi újságot talál benne szalonnát
és uborkát bedobálja a sporttáskába
bár jobb lett volna hozzá a mustár és hol a kenyér
így utólag sem érzi feleslegesnek a halszagot
este 9-ig ott marad mert egy csillag közt
nem lehet jól aludni és fogy a sör mint bármi más
lesz vagus (nervus) vagyis egy ideg bolyong egy ideig
mondanám hogy jó lenne már itt tartani
a támadó szúnyogok ellen csak bolyongással
tudtunk védekezni de jöttek utánunk
miféle hátlapok elejére írok őszibarackot
egy biciklivel aminek nincs is kereke
és nem tudom hogy kerültek hozzám
az irodalomtudós Tandori kötetei
(a tudós egy és negyed éve még csak)
de négyet itt találtam ma
a könyvtárban az asztalomon
bennük bepecsételt (tehát nem beragasztott)
ex librisével vigyázz magadra
olykor a pecsét az előző lapra átnyomódott

ne törődj velem miért élnél miért félnél örökké
négy város négy utazás négy áramütés
fontos az áramjegy és a tulajdonjog megjelölése
a versek egytől egyig és kettőtől kettőig
valódi lovak és kettő az egyben műlovarok
de hadd említsem itt azt a kis facsoportot
ahol ha jól emlékszem egyedül ültem
és egy tárgyat találtam térítésmentesen
na azt kezdtem el hétköznapi lévén
hétköznapiileg megtisztogatni

AZT KELLETT VOLNA

azt kellett volna abbahagynunk
amit még el se kezdtünk monda
ezt a legnehezebb megírni
jobb lenne kimenni fogat mosni
esetleg kinézni az ablakon
vagy csak ülni az íróasztalnál a ködben
csak élni az íróasztalnál
vagy írni az élők asztalánál
tényleg csak egy alsónadrágban ülök itt
de miért is ülnék örökké
ha van olyan évszak amikor kisüt a nap
bár nem annyira hogy a kerthelyiségeket
kinyissák vagy bezárják
ülünk a fotelban és hallgatjuk a trotykost
a butykost a buggyost a tockost a sallert
de sosem az amerikánert
és lemerülnek a gondolatok
ott is maradnak legalul
a szívfájdalomról jut eszembe
hogy a szívben nincsenek érző idegek

azt az abbahagyást
azt kellett volna el se kezdenünk
ennyit legalább megérdemelnénk

de utálok ezt de utálok
hogy örökké bekapcsolják a tánczenét
vagy a fűttszót
amire nekünk táncolni kell

ÉPPEN FÖLÖTTE VANNAK

vigyázz velem ne törődj magaddal
no már ha nem Edgar Allan
a sóskalevelek is meglepően frissek
a veréb most alattuk van
elvesztettem s újra megtaláltam
csekély nehézségek árán
barnában és sárga napernyő alatt
két madárláb közül veled valamit

vártam a fák sűrű lombosodását
valamikor már volt szó valamiről
a többi legfeljebb csak függelék
jó lenne egy kis madáreleség
vagy egy takaros madárfeleség
most vajon kérdek-e vagy kijelentek?
éppen fölöttük vannak
épp a veréb fölött vannak

a meglepően friss sóskalevelek

úgysem illett volna

egy krumpli egy tenger egy óra
egy horgászsinór egy giliszta
egy kirakosgatott mozaik
vagy ki sem rakott rakott krumpli
akarom mondani igéző vagyis idézőjelek
órákkal korábban érkezett
a visszapergethető horgászsinór

mely megmozgatta a tengert
a giliszta leúszott a temetőkápolnáig
saját lelki üdvéért imádkozott
mindez milyen egyszerűen elhallgatható
akkor és ott a horgászcsomó
„mi említendő még itt?”
a zárójelek a zárójelenethez
és hogy olajos lett
a vállra akasztható piros szatyor
amiben a rakott krumplit vitte
a lépegetés délutánján kőről kőre

haladt előre míg megérkezett
de éppen nem volt temetés
és nem készült fénykép vagy festmény
az esemény hiányáról
így albumba vagy falra se került
sikerült megmozgatni a tengert
és megúsztatni a gilisztát
mivel aznap gilisztázott és nem legyezett
nem is vitt magával legyezőt
sem légycsapót
„úgysem illet volna megidézni
egyiket sem
órákkal később a temetésen”

KEZÜNKET TÖRDELJÜK ÉS

minden nagyon izgalmasan alakul
és még tovább van világos
itt most világosbarna mert
ezt a két lapot kávéval öntötte le
a malomtudós vagyis irodalomtudós
a verzót és a könyv hatodik oldalát
így tehát nem vérző a verző csak kávézó
órlődünk az irodalmi malomban

mert nem áll rendelkezésre adat
hogya a robusta vagy az arabica kávé
részesítette-e előnyben
aki a könyvet lekávézta
koppar köldüsök lehetünk csak
kezünket tördeljük és a lélek
már töredezett területeit még tovább
a tévétorony töredezik
és a főpályaudvar fő tovább
az irodalomtudós a szennylapra
a szennycímlapra pecsételte be magát
ex libris gyanánt és átnyomódott
arcmása a belső borítóra is
minden igazán nagyon izgalmasan
alakul
a feleség hozza a kávéfelesleget
arabica de mégsem vagyok
robosztus arab bika
nem öntöm rá a könyvre
nem vagyok véreb sem veréb
mindörökre 1988. június 5-e van
Szpéro még él
és még élek én is